

til, at Lejligheder og Lokaler i Ejendomme opførte efter 31. Maj 1918 og Lejligheder (Lokaler) indrettede efter samme Tidspunkt i gamle Ejendomme falder udenfor Loven.

Ændringsforslag Nr. 2 tilsigter en Klargørelse af Bestemmelserne. Det fastlægger tillige, at Lejen skal skønnes rimelig under Hensyntagen til Boligens Beliggenhed, Art, hidtidige Leje og Vedligeholdelsestilstand, sammenholdt med den i Kommunen for Boliger og Lokaler af tilsvarende Beskaffenhed almindelig Leje, og at den ikke som i det forelagte Lovforslag skal bedømmes i Forhold til den Leje, som senest den 18. December 1924 var gyldig vedtaget i Lejeforholdet. Ændringen er naturligt begrundet i, at disse tre første Paragraffer hører til en permanent Lovgivning, at det frem i Tiden i Praksis vil være meget vanskeligt at fremskaffe de rigtige Oplysninger om Lejestørrelserne i 1925, og at et saadant Grundlag derfor kan komme til at virke uheldigt.

Ændringsforslagene Nr. 3 og 9 til henholdsvis § 1 og § 2 indskrænker den delvise Uopsigelighed, Lejeren opnaar ved at vinde et Sagsanlæg, til 8 henholdsvis 4 Aar for Forretningslokaler og andre Lejemaal, i Stedet for at gælde for Lejerens Livstid.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 1 gaar ud paa, at det er Retten, der skal afgøre, hvorvidt en Lejer, der ikke vinder sin Sag, kan blive boende 3 Maaneder længere; han har altsaa ikke som i Lovforslaget paa Forhaand en Ret dertil.

Ved Ændringsforslag Nr. 5 til § 1 nedsættes den almindelig gældende Forældelsesfrist med Hensyn til Lejernes Krav paa Tilbagebetaling fra 5 Aar til 1 Aar.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 1 indeholder en særlig Udelukkelse af at anfægte de „frivillige Overenskomster“, som i Stor-københavn er gyldigt indgaaet inden 1. Januar 1931 i Overensstemmelse med § 7 i Huslejeoven af 1925 og altsaa har været indberettet til Nævnene.

Ved Ændringsforslag Nr. 7 til § 1 bestemmes i Modsætning til Loven af 1925, hvorefter Retssag kan rejses paa et hvilket

som helst Tidspunkt af Lejemaalet, at en eventuel Retssag om for høj Leje skal for Forretningslokaler rejses indenfor et Tidsrum af 2 Aar efter Lejekontraktens Indgaaelse eller, efter at Aftale om Lejeforhøjelse er indgaaet, for andre Lejemaals Vedkommende indenfor 1 Aar.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 2 er redaktionelt.

Ved Ændringsforslag Nr. 10 til § 2 fastlægges paa tilsvarende Maade som i Nr. 7, at Retssag skal rejses indenfor et begrænset Tidsrum, der her er sat til 2 Maaneder, hvorimod der efter Loven af 1925 ingen Begrænsning fandtes.

Ved Ændringen [Nr. 11 til § 4] tilsigtes at fremhæve, at Bestemmelserne i §§ 5—7 kun gælder de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Lejemaal. Ved denne Bestemmelse bevirkes, at det Antal Lejligheder og Forretningslokaler, der ved Lovens Ikrafttræden er ledige, eller som maatte blive ledige i Overgangsperioden, straks bliver unddraget enhver Restriktion og stillet til Ejerens frie Raadighed, hvorefter denne Lov modsat Loven af 1925 vil blive en Afviklingslov.

Ændringsforslag Nr. 12 til § 5, 2det Stykke, tilsigter at bringe Bestemmelsen i Overensstemmelse med Loven af 1. April 1925 § 1.

Ændringsforslag Nr. 13 til § 5 er redaktionelt.

Ved Ændringsforslag Nr. 14 til § 5 udvides Ejerens Ret ifølge § 5, Nr. 1, i nogen Grad.

Ved Ændringsforslag Nr. 15 til § 5 tilsigtes, at der skal en Bedømmelse til om, hvorvidt det maa anses nødvendigt, at en Ejer, uanset at han selv har Bolig i Ejendommen, opsiger en Lejer, for at hans Lejlighed kan tages i Brug af en Funktionær ved Ejendommens Administration eller Pasning, idet der ved Bedømmelsen af Opsigelsen maa tages Hensyn til, om Ejerens Ønske er rimeligt begrundet i hans personlige Forhold eller i Forholdene i Ejendommen.

Ændringsforslag Nr. 16 til § 5 er